

הבוגרים והמוסמכים

בתשע"ג העניקה האוניברסיטה הפתוחה תואר ראשון ל-3,231 בוגרים ובוגרות, מהם 20 שסיימו חוג לאחר תואר. תואר שני הוענק ל-603 מוסמכים ומוסמכות. כמו כן הוענקו תעודות גמר למסיימי תכניות שונות של לימודי תעודה, מהן 181 תעודות הוראה. 17% ממקבלי תואר ראשון הצהירו שאין להם תעודת בגרות.

"היופי הגדול של החיים אינו טמון בכך שלא ניפול, אלא בכך שנקום כל פעם מחדש". מדברי כמאל אגברייה, נציג הבוגרים בטקס אביב 2013

סגל נכבד, קהל יקר ובוגרים מאושרים, עומד אני מולכם נרגש ממעמד זה, מתהליך הלמידה לתואר הראשון, שידע עליות ומורדות, רגעי נחת והרבה מאמצים, לילות למידה ארוכים כדי להספיק לסיים עוד ממ"ן ועוד ממ"ן ולהתחנן למנחה לקבל דחייה בהגשת ממ"ן.

הלמידה עבור רובנו הייתה חוויה משפיעה ומעצבת, הן במישור האישי והן במישור האקדמי. במהלך הלמידה נדרשנו למשמעת עצמית עצומה, צברנו ידע רב ותובנות לא מעטות ורכשנו כלים תאורטיים ומעשיים שישמשו אותנו בהמשך דרכנו.

בתקופה האחרונה אנחנו שומעים הרבה את צמד המילים "מעמד הביניים", המעמד שאחד מנציגיו נמצא כאן הערב, והודות לאוניברסיטה הפתוחה יכול היה לשלב עוד משמרת ועוד עבודה ולרוץ לאחר מכן מיד ללימודים כדי להספיק להתפרנס וללמוד גם יחד. הרצון להתקדם תוך כדי תנועה מתמדת אף פעם לא נפסק, תודה לאוניברסיטה הפתוחה.

זה לא סוד שאני נמנה עם המיעוט הגדול במדינה, ולא, אני לא מתכוון לנשים; אני מדבר על הערבים, על ערבים שאת חלקם פגשתי במסגרת הלימודים ורבים אחרים. הערבים שמגיעים מעיירות גדולות ומכפרים לא-מוכרים. אפילו פיירוז "מגיעה" הערב לכבודנו! אנו מיעוט שרוצה להשתלב בחיי המדינה, שרוצה להשפיע ולהיות שותף, שותף ולא משת"פ. וכדי להיות שכאלה אנחנו מחויבים להצטייד בהשכלה, במשכילים מכל התחומים. תודה לאוניברסיטה הפתוחה שפותחת את ליבה ואת שעריה לאחוז הולך וגדל של סטודנטים ערבים.

ובנימה אישית אוסיף, שאין לי תעודת בגרות כי חלק ממורי לא האמינו בי. רק הודות להתעקשות של אבי "שרדתי" את התיכון, אבל היום יש לי תואר ראשון ואני כבר בודק את האפשרות ללמוד לתואר שני, וזאת הודות לאוניברסיטה הפתוחה, שאמנם לא מציבה תנאים לקבלה, אבל לא עושה הנחות בלמידה. מסגרת זו, בית זה, מאפשרים לכם ולי - סטודנטים מכל הצבעים, מהפריפריה ומהמרכז, גברים ונשים, ערבים ויהודים - נגישות אקדמית לסטודנטים מזן קצת אחר, קצת עקשנים, קצת רוצים יותר, קצת מאמינים, ובעיקר הרבה מגשימים חלום [...].

לסיום לא נותר לי אלא להודות בשמי ובשמכם לכל מנחה ומנחה, לכל מרכז ומרכזת שהיו שם בשבילנו לעוד עצה, לעוד טפיחה על השכם. לא פעם אתם המנחים הארתם לנו את המסלול ובזכותכם "הנחיתה" הייתה קלה יותר.

ושבו תודה לאוניברסיטה הפתוחה על החזון שהוא גם מימוש, תודה למשפחות שלנו שתמכו ועזרו ברגעים קשים, ותודה לכל מי ששכחתי להזכיר... ואסיים בציטוט של האדם הנערץ עלי ביותר, חוץ מאבי כמובן - נלסון מנדלה: "היופי הגדול של החיים אינו טמון בכך שלא ניפול, אלא בכך שנקום כל פעם מחדש".

מדברי דנה דוידסון, נציגת הבוגרים בטקס אביב 2013

שלום לכולם,

נולדתי לפני 27 שנים ברעננה. עמידתי היום כאן לפניכם אינה מובנת מאליה. בבית הספר אובחנתי כלקויה למידה, הסובלת מהפרעות קשב וריכוז, וכבעלת ציון משכל גבוה הגובל במחוננות. [...] למרות כל הרצון הטוב של המערכת ושל הוריי, לא הצלחתי "ללכת בתלם" כמו כולם ולהכין שיעורי בית, להקשיב בשיעור ולהביא ציוד כנדרש. [...] אפפה אותי תחושה מתמדת שמערכת החינוך מתנכלת לי ואינה מבינה ש"אני רוצה אך לא יכולה".

אחרי שירותי הצבאי וקיץ שלם שביליתי בחברת בני נוער וילדים יהודים בברקלי שבקליפורניה, [...] הבנתי שאני רוצה ויכולה לקחת חלק ולהשפיע על האיכויות ועל יכולות הלימוד של ילדים בכיתות היסוד בישראל. כך למעשה אולי אמנע את הסבל ואת התסכול שאני חוויתי מילדים כמוני.

עם החזרה ארצה הבנתי שעלי להתקבל לאוניברסיטה על מנת לרכוש השכלה גבוהה כדי שאוכל להגשים את

מטרתי, ולפיכך נבחנתי בבחינה הפסיכומטרית. שם קיבלתי כווייה חמורה. לא הצלחתי לעמוד בלוחות זמנים בשום צורה, ולמרות כל ניסיונותי וישיבה של חודשים בבית, הציון שהשגתי היה נמוך מכדי להתקבל לאוניברסיטה או אפילו למכללה כלשהי. למרות כל זאת לא ויתרתי והחלטתי שלא אתפשר על איכות לימודיי. פניתי ללימודי תואר ראשון באוניברסיטה הפתוחה - החלטה ששינתה את חיי.

לקראת סוף לימודי התואר התקבלתי לקורס מצטיינים בפסיכוביולוגיה בהנחיית ד"ר רביד דורון. קורס עמוס ורציני זה דרש ממני עבודה מסיבית של קריאת מאמרים באופן ביקורתי והפנמה של המתודות המחקריות. [...] הודות לתחושת המסוגלות העצמית שרכשתי במהלך לימודיי באוניברסיטה הפתוחה אני מרגישה היום שהשמיים הם הגבול, ובכל תחום שבו אגע, אני אוכל לממש את עצמי ואת יכולתי, אם רק ארצה בכך.

לאחר ארבע שנים סיימתי את התואר הראשון בפסיכולוגיה בהצטיינות. לאחר קבלת התואר השלמתי לימודים לתעודת הוראה לגיל הרך, והשנה סיימתי את שנת הסטאז' בהוראה כגננת.

רק בזכות האוניברסיטה הפתוחה שאפשרה לי ללמוד, הצלחתי. אילולא ההזדמנות הזו איני יודעת איפה הייתי נמצאת היום, שכן אף מוסד אחר להשכלה גבוהה לא היה מקבל אותי עם הנתונים שהיו לי בתחילת הדרך.

כיום אני מתגוררת עם בעלי ביישוב ניל", לומדת לתואר שני בלקויות למידה באוניברסיטת תל-אביב במטרה להיות מאבחנת לקויות למידה, שהיא גם גננת. המטרה היא לעזור לילדים לקויי למידה, הסובלים מבעיית ריכוז או קשב, לא להישאר מאחור. לתת להם את הכלים ולפתוח בפניהם ערוצים מתאימים כדי לאפשר להם להשתתף במערכת החינוך הרגילה כמו כל הילדים, אבל יחד עם זאת גם להבין אותם ולהתאים עבורם את אופני הלמידה ההולמים את יכולותיהם.

נתונים על הבוגרים והמוסמכים ראו בעמודים 74-77 (נספחים ד ו'ה).